

**ՀԱՆՈՒՆ ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ
ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ՍԱՇՄԱՆԱԴՐԱԿԱՆ ԴԱՏԱՐԱՆԻ
ՈՐՈՇՈՒՄԸ**

2009 թՎԿԱՎՆԻ ՀՈՒՆԻՄԻ 23-ԻՆ ԼՅՈՒՔՍԵՄԲՈՒՐԳՈՒՄ ՍՏՈՐԱԳՐՎԱԾ՝
ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ԿԱՌԱՎԱՐՈՒԹՅԱՆ ԵՎ ԼՅՈՒՔՍԵՄԲՈՒՐ-
ԳԻ ՄԵԾ ԴՔՍՈՒԹՅԱՆ ԿԱՌԱՎԱՐՈՒԹՅԱՆ ՄԻՋԵՎ «ԵԿԱՄՈՒՏՆԵՐԻ ԵՎ
ԳՈՒՅՔԻ ԿՐԿՆԱԿԻ ՀԱՐԿՈՒՄԸ ԲԱՑԱՌԵԼՈՒ ԵՎ ՀԱՐԿՈՒՄԻՑ ԽՈՒՍԱՓԵԼԸ
ԿԱՆԻԵԼՈՒ ՄԱՍԻՆ» ԿՈՆՎԵՆՑԻԱՅՈՒՄ ԵՎ ԱՐՁԱՆԱԳՐՈՒԹՅՈՒՆՈՒՄ
ԱՄՐԱԳՐՎԱԾ ՊԱՐՏԱՎՈՐՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐԻ ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ
ՍԱՇՄԱՆԱԴՐՈՒԹՅԱՆ ՀԱՄԱՊԱՏԱԽԱՆՈՒԹՅԱՆ ՀԱՐՑԸ ՈՐՈՇԵԼՈՒ
ՎԵՐԱԲԵՐՅԱԼ ԳՈՐԾՈՎ

Քաղ. Երեւան

8 սեպտեմբերի 2009թ.

Նայասպանի Հանրապետության սահմանադրական դադարանը՝ կազմով.
Գ. Նարությունյանի (նախագահող), Ռ. Դանիելյանի, Ֆ. Թոխյանի, Մ. Թոփուզյանի,
Վ. Հովհաննիսյանի (զեկուցող), Ռ. Նազարյանի, Ռ. Պապյանի, Վ. Պողոսյանի,

համաձայն Հայասպանի Հանրապետության Սահմանադրության 100 հոդվածի
2-րդ կետի, 101 հոդվածի 1-ին կետի, «Սահմանադրական դադարանի մասին» Հայա-
սպանի Հանրապետության օրենքի 25, 38 և 72 հոդվածների,

դրնբաց նիստում գրավոր ընթացակարգով քննեց «2009 թվականի հունիսի
23-ին Լյուքսեմբուրգում սրորագրված՝ Հայասպանի Հանրապետության կառավա-
րության և Լյուքսեմբուրգի Մեծ Դքսության կառավարության միջև «Եկամուրների
և գույքի կրկնակի հարկումը բացառելու և հարկումից խուսափելը կանխելու մասին»
կոնվենցիայում և արձանագրությունում ամրագրված պարբավորությունների՝
Հայասպանի Հանրապետության Սահմանադրությանը համապատասխանության
հարցը որոշելու վերաբերյալ» գործը:

Գործի քննության առիջ է հանդիսացել Հանրապետության Նախագահի՝
2009թ. օգոստոսի 22-ի դիմումը սահմանադրական դադարան:

Ուսումնասիրելով սույն գործով զեկուցողի գրավոր հաղորդումը, Հանրապետության Նախագահի ներկայացուցիչ՝ Ռ Փինանսների նախարարի գլուխակալ U. Կարայանի գրավոր բացագրությունները, հետագործելով կոնվենցիան եւ արձանագրությունը եւ գործում առկա մյուս փաստաթղթերը, Հայաստանի Հանրապետության սահմանադրական դադարանը **Պ Ա Ր Զ Ե Յ**.

1. Հայաստանի Հանրապետության կառավարության եւ Լյուքսեմբուրգի Մեծ Դքսության կառավարության միջեւ «Եկամուֆների եւ գույքի կրկնակի հարկումը բացառելու եւ հարկումից խուսափելը կանխելու մասին» կոնվենցիան եւ արձանագրությունն սպորագրվել են 2009թ. հունիսի 23-ին՝ Լյուքսեմբուրգում: Կոնվենցիայի նպագակը Պայմանավորվող կողմերի միջեւ եկամուֆների եւ գույքի կրկնակի հարկումը բացառելու եւ հարկումից խուսափելը կանխելու հետ կապված հարաբերությունների կարգավորումն է:

2. Կոնվենցիայով նախադեսված է, որ այն կիրառվում է Պայմանավորվող պետություններից մեկի կամ երկուսի ռեզիդենտի հանդիսացող անձանց նկարմամբ՝ կապված Պայմանավորվող պետության կամ նրա իշխանության գլուխական մարմինների կողմից եկամուֆի եւ գույքի նկարմամբ սահմանվող հարկերի հետ՝ անկախ դրանց գանձման եղանակից:

Կոնվենցիայով սահմանվում են Հայաստանի Հանրապետությունում եւ Լյուքսեմբուրգի Մեծ Դքսությունում գանձվող հարկերի գլուխակները: Ըստ կոնվենցիայի՝ այն կիրառվում է նաեւ դրանում նախադեսված ցանկացած նույնագիտ կամ էապես համանման հարկերի նկարմամբ, որոնք սահմանվում են կոնվենցիան սպորագրելուց հետո՝ ի լրումն գործող հարկերի կամ դրանց փոխարեն:

3. Կոնվենցիայի համաձայն Հայաստանի Հանրապետությունն սպանձնում է մի շարք պարագավորություններ, այդ թվում.

- իր իրավասու մարմինների միջոցով Լյուքսեմբուրգի Մեծ Դքսությանը ծանուցել իր հարկային օրենքներում կադրաված ցանկացած էական փոփոխության մասին,

- ապահովել Հայաստանում կրկնակի հարկման բացառումը հետեւյալ կերպով՝

ա) այն դեպքում, եթե Հայաստանի ռեզիդենտը եկամուֆ է սպանում կամ գույք է փնօրինում, որը, կոնվենցիայի դրույթներին համապարասխան, կարող է հարկվել Լյուքսեմբուրգում, ապա Հայաստանը թույլ է փալիս՝ նվազեցնել այդ ռեզիդենտի եկամուֆի հարկից Լյուքսեմբուրգում վճարված եկամդրակին հավասար գումար,

ինչպես նաև նվազեցնել այդ ռեգիդենտի գույքի վրա դրվող հարկից Լյուքսեմբուրգում վճարված գույքահարկին հավասար գումար,

բ) այն դեպքում, եթե Կոնվենցիայի ցանկացած դրույթին համապատասխան, Հայաստանի ռեգիդենտի սփացած եկամուտը կամ դնօրինած գույքը Հայաստանում ազարված է հարկումից, Հայաստանը, այնուամենայնիվ, այդպիսի ռեգիդենտի եկամտի կամ գույքի մնացած մասի նկարմամբ հարկի գումարը հաշվարկելիս կարող է հաշվի առնել ազարված եկամուտը կամ գույքը,

- Լյուքսեմբուրգի Մեծ Դքսության քաղաքացիներին Հայաստանի Հանրապետությունում չենթարկել այլ կամ ավելի ծանր որեւէ հարկման կամ դրա հետ կապված որեւէ պարբավորության կարարման, մասնավորապես՝ կապված ռեգիդենտության հետ, քան հարկումը ու դրա հետ կապված պարբավորությունների կարարումն է, որոնց, միևնույն հանգանաքների դեպքում, ենթարկվում են կամ կարող են ենթարկվել Հայաստանի Հանրապետության քաղաքացիները,

- ապահովել, որպեսզի Լյուքսեմբուրգի Մեծ Դքսության ձեռնարկության փնտեսական գործունեության իրականացման հիմնական վայրի հարկումը Հայաստանի Հանրապետությունում չինի նվազ բարենպաստ, քան Հայաստանի Հանրապետության համանման գործունեություն իրականացնող ձեռնարկությունների հարկումը,

- Հայաստանի Հանրապետության ձեռնարկությունները, որոնց գույքն ամբողջությամբ կամ մասամբ պարկանում է Լյուքսեմբուրգի Մեծ Դքսության մեկ կամ մի քանի ռեգիդենտների կամ ուղղակի կամ անուղղակի վերահսկվում է Լյուքսեմբուրգի մեկ կամ մի քանի ռեգիդենտների կողմից, Հայաստանի Հանրապետությունում չենթարկել այլ կամ ավելի ծանր որեւէ հարկման կամ դրա հետ կապված պարբավորությունների կարարման, քան Հայաստանի Հանրապետության այլ նման ձեռնարկությունները,

- ապահովել իր իրավասու մարմինների միջոցով այնպիսի գեղեկությունների փոխանակումը, որոնք ենթադրաբար անհրաժեշտ են կոնվենցիայի դրույթների կիրառման կամ Պայմանավորվող պետությունների կամ նրանց իշխանության գեղական մարմինների կողմից սահմանված ցանկացած գեսակի եւ բնույթի հարկերին վերաբերող ներպետական օրենսդրության կիրառման կամ կարարման համար՝ այնքանով, որքանով այդ փաստաթղթով նախադասկան հարկումը չի հակասում կոնվենցիային:

4. Կոնվենցիան սպորագրելիս Պայմանավորվող պետությունները կնքել են նաև կոնվենցիայի անբաժանելի մասը կազմող արձանագրություն:

Ելնելով գործի քննության արդյունքներից եւ դեկավարվելով Հայաստանի Հանրապետության Սահմանադրության 100 հոդվածի 2-րդ կետով, 102 հոդվածի առաջին եւ չորրորդ մասերով, «Սահմանադրական դադարանի մասին» Հայաստանի Հանրապետության օրենքի 63, 64 եւ 72 հոդվածներով, Հայաստանի Հանրապետության սահմանադրական դադարանը **Ո Ր Ո Շ Ե Յ Յ**.

1. 2009 թվականի հունիսի 23-ին Լյուքսեմբուրգում սպորագրված՝ Հայաստանի Հանրապետության կառավարության եւ Լյուքսեմբուրգի Մեծ Դքսության կառավարության միջև «Եկամուտների եւ գույքի կրկնակի հարկումը բացառելու եւ հարկումից խուսափելը կանխելու մասին» կոնվենցիայում եւ արձանագրությունում ամրագրված պարբավորությունները համապարասխանում են Հայաստանի Հանրապետության Սահմանադրությանը:

2. Հայաստանի Հանրապետության Սահմանադրության 102 հոդվածի երկրորդ մասի համաձայն սույն որոշումը վերջնական է եւ ուժի մեջ է մտնում հրապարակման պահից:

ՆԱԽԱԳԱՌՈՂ

Գ. ՀԱՐՈՒԹՅՈՒՆՅԱՆ

8 սեպտեմբերի 2009 թվականի
ՄԴՈ-826